

A Szüleim Esküvői Képe

Ők édesapám, V. Andor és édesanyám, R. Ilona a házasságkötésükkor, 1923. december ötödikén, Pécsen. Édesanyám tizennyolc éves volt akkor, édesapám pedig huszonhét.

Édesanyám varrónő volt -- talán ő maga varrta az esküvői ruháját is. Látszik, hogy az akkori divat szerint készült, magas nyaka van, a fejdíszén két kis mirtusz dísz, a fátyol befödi egészen a ruhát, és ahol a csokor van, ott kicsit be van ráncolva. A virág is be van borítva, össze van fogva tűvel, akkor így csinálták. Szegfűnek néz ki. Édesapámat úgy fordította el a fényképész, hogy ne látsszon,

hogy az egyik oldalon össze van roncsolódva a szája, mert az első világháborúban szájlövést kapott szegény. Valamilyen műteremben készült a kép, de nem tudom, hogy hol.

A találkozásuk történetét édesanyám sokat emlegette. Ősz volt, szilvaérés. Ő szilvát evett, és amikor édesapám odament, megkínálta szilvával. Utána meg sört ivott. Erre úgy emlékszem, ez olyan jellegzetes... És így találkoztak. Édesapám a Kis Király utca sarkán lévő hentesüzletben dolgozott, mészáros volt. Ott mint segéd dolgozott édesapám. Édesanyámék ott laktak a Szigeti úton, és talán édesanyámnak valamiért oda kellett mennie a mészároshoz, ez tisztázatlan, de az biztos, hogy mikor találkoztak, édesanyám szilvával kínálta meg, és sört ivott. Ezen mindig neveltünk, hogy ez aztán jól összeillik, a szilva meg a sör.